

Orașul mic cu povești mari

de Iulia Tîlvan

ilustrații de Roxana Cernea

Editura ZVEN

str. Boerescu Zaharia, nr. 2, R3/3

130059, Târgoviște, Dâmbovița

tel/fax: 0345 401 330; mobil 0765 464 304

zven.print@gmail.com | www.zven.ro

Procesare text – Ionuț Ilinca

Tehnoredactare – Gabriela Anghel

Ilustrații – Roxana Cernea

Corectura – Cornel Albuleț

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TÎLVAN, IULIA

Orașul mic cu povești mari / Iulia Tîlvan; il. de Roxana Cernea. – Târgoviște:

 Editura ZVEN, 2017

 ISBN 978-606-94363-8-7

821.135.1

Autoarea declară că prezentul volum îi aparține și că nu încalcă drepturile intelectuale ale niciunei alte persoane. Drept urmare își asumă întreaga răspundere, conform legislației în vigoare, atât pentru forma, cât și pentru conținutul volumului de față.

Orașul mic cu povești mari

de Iulia Tîlvan

ilustrații de Roxana Cernea

ZEN
EDITURA

Târgoviște, 2017

Referenți:

Anca Țircă, specialist în educație (ancatirca.blogspot.ro)
Mihaela Gherca, psiholog clinician & psihoterapeut integrativ

str. Gabriel Popescu, nr. 3, Târgoviște, Dâmbovița

TIPARUL EXECUTAT
LA TIPOGRAFIA:

www.zven.ro
zven.print@gmail.com
tel./fax: 0345 401 330
mobil: 0765 464 304

Copyright © 2017 IULIA TÎLVAN. All right reserved

Acest volum este protejat prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, fără permisiunea scrisă a deținătorului copyright-ului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc conform legilor în vigoare.

*Pentru Mica, îngerul meu
Ionuț, liniștea mea, mulțumesc!
Sebi, Geo, voi sunteți copilăria
și bucuria mea!
Mamă, tată, să vă iubiți!
Prietenii, oameni buni,
vă mulțumesc pentru râsete și inspirație!
Molly, unde e papucul?*

Cuprins

Ușită spre lumea imaginației (Melania Medeleanu)...	7
E vremea copiilor – scrisoare pentru cei mari	8
Orașul cu povești.....	13
Casa copilăriei	26
Bunul	33
O sfoară magică.....	40
Claxon de fericire	46
Copilul om mare și omul ce pe nimeni n-are	50
Lăbuțe și mânuțe.....	55
Iubește albinele!	63
Dincolo de oraș... ..	70
Urme în zăpadă	71
Să crezi în Crăciun... ..	82
Copila din flori.....	95
Liniștea pădurii	102
De ce „Orașul mic cu povești mari”? (Anca Tîrcă)	108
Povești scrise din suflet (Mihaela Ghercă)	109

Ușiță spre lumea imaginației

Una dintre cele mai dragi amintiri din copilărie rămâne cea a buchisitului poveștilor pe prispa casei bunicilor. Când degetul cu care urmăream fiecare literă îmi aluneca pe carte, căci Moș Ene își revendica teritoriul, un alt Moș mă ducea pe brațe pe patul din spatele sobei și încheia povestea, cu glasul lui molcom și sfătos. Bunica stingea apoi lampa și din când în când mai auzeam murmurul rugăciunilor spuse în genunchi în fața icoanei și nu mai știam dacă-i aievea sau sunt încă în poveste.

Unul dintre cele mai prețioase daruri pe care le poate un copil primi e ușița spre lumea imaginației. „Orașul mic cu povești mari” este un întreg univers în care balaurii, Cosânzenele și Făt-Frumos se îmbracă în personaje mult mai accesibile și mai ușor de îmbrățișat. Bunici, educatoare, părinți, animăluțe vorbitoare sunt eroii în pielea cărora fiecare copil poate pătrunde cu ușurință și cu care se poate identifica de îndată.

Miroase a gogoși proaspăt scoase din tigaie, iar de afară se aud chiote de copii jucând șotronul. Pe maidan se bate mingea, iar bicicletele zburdă neobosite. Din când în când, pe balcon, o gospodină strigă: „La masăăăă!”.

E copilărie în toată regula și răzbate din fiecare pagină atinsă cu grație de Iulia Tîlvan. Iar la răsărit de lună, când puiul de om își afundă fața în pernă, joaca merge mai departe, căci rândurile lui te țin acolo, învăluit în universul copilăriei, singurul spațiu în care aștepți cu nerăbdare dimineața, să vezi ce surprize îți mai ies în cale.

Melania Medeleanu

E VREMEA COPIILOR

- scrisoare pentru cei mari -

ine o vreme în care părinții trebuie să asculte și ei de copii. Să știe că așa cum ei au agende în care își programează evenimente și întâlniri, așa și copiii au jurnalele lor în care își scriu visele, visurile și speranțele. Cum ei au calendare, copiii numără pe degete zilele până la vreo aniversare sau serbare. Cum ei așteaptă la semafoare, copiii așteaptă clopoțelul de salvare, clopoțelul de recreația mare.

Să asculte liniștea copiilor când nu zic nimic când cei mari se ceartă, să le asculte buzele când nu vorbesc, dar și le frământă și le mușcă, să le asculte poeziile și cântecele inventate în cadă, dar cel mai bine să asculte sunetul liniștii și al negrijii.

Lumea celor mari și lumea celor mici nu sunt deloc două lumi paralele, ci sunt două mâini ce ar trebui să se împreuneze, să se atingă și să se susțină la fiecare pas. O simplă discuție, orice în afară de „Ce ai făcut azi la școală?”, ci mai frumos ar fi „Ce simți azi?” Copiii știu a răspunde la sentimente cu sentimente, ei spun cele mai frumoase povești, cele mai bune și sincere sfaturi.

Un copil nu se naște nervos sau rău, răsfățat sau nepolitic, este doar o sămânță ce va crește și va deveni floarea din casă. Dacă nu îi merge bine, schimbă-i solul, pune-i apă să curgă prin el viață, mângâie-l și

dă-i din lumina ta, deschide-i fereastra să vadă lumea și, la momentul potrivit, plantează-l sub cerul liber, minunat, să dea din nectarul pur al sufletului său frumusețe. Lasă-l să-și întindă rădăcinile și ramurile să îmbrățișeze și să cuprindă tot Pământul; să rodească, să fie umbra și răcoarea cuiva, să fie oxigenul care să curețe praful de pe lume.

Un copil se naște țipând de frică, dar apoi, simțind iubirea, zâmbește din instinct, când nici nu poate vedea ca să poată imita zâmbetul. E în firea lui să râdă, să se gâdile, să chicotească. Pentru că aceste ființe nu se cunosc pe sine, nu se recunosc în oglindă, exact ca niște cățeluși curioși ce-și văd reflexia... pentru că ei sunt doar ghemotoace de sentimente murdare la gură. Au nevoie doar să împartă aceste sentimente, să li se înțeleagă, să li se hrănească, să le crească frumos.

Copiii le-am oferit prea puține sărbători să sărbătorească. Eu zic să le dăm mai multe și mai mult! Să le punem în mână baloane cu vise și speranțe și să le dăm împreună drumul spre mult prea înaltul și bunul cer. Să stăm cu ei, doar să stăm și să uităm de noi, să îi lăsăm să își deschidă ferestruicile din piept, să tragem de picioare împreună monștrii răi de sub pat, să terminăm proiectele abandonate în pod, să punem un petec la mingea spartă și la inima frântă de copil lăsat singur la joacă.

Nu am avut noi totul și nici nu le putem oferi totul... dar măcar cât să le umplem buzunarele și mințile cu amintiri plăcute, cu miros de prăjituri. Nu vă fie teamă că vă juliți, că vă rupeți pantalonii sau că vă agățați dresurile, se vor coase în voi la loc tot ce ați rupt când ați uitat să vă jucați, se vor vindeca toate cicatricile dinăuntru odată cu căzătura spectaculoasă de pe bicicletă. Ce dacă nu știți să vă dați cu rolele? Credeți că dacă un copil e pus la un birou să se ocupe de clienți se va panica, va plânge, va fugi? Nu, va încerca să cucerească pe toată lumea cu fericirea și hazul lui poznaș.

Va cere frumos o cacao cu lapte și va putea sta la videoconferință în pijamale, fără niciun stres. Chiar, de ce nu bem dimineața mai bine o cacao cu lapte? În care să plutească un biscuit pufos cu unt? Când am trecut de la cacao la cafea? Când am trecut de la pijamale la costum?

E vremea copiilor să ne învețe despre lume... în neștiința lor, ei știu atâtea. Ce știu despre istorie? Că războaiele dor. Ce știu despre geografie? Că munții pot fi atinși. Ce știu despre matematică? Că din cât dai, cu atât mai mult o să ai. Biologie? Animalele au suflete. Desen? Lumea trebuie colorată. Muzică? Se compune cel mai bine pe stomacul gol și se cântă cel mai tare în mașină. Copiii sunt o hartă, o harpă, o carte, o parte din Univers. Au venit pe Calea Lactee, de aceea le place laptele când sunt mici și au aterizat pe Pământ cu Soare în suflet și praf de pe Lună pe obraji. Născuți din iubire, vor dărui iubire.

E vremea să ne obosim ochii citindu-le povești, nu citind e-mailuri. E vremea să ne jucăm și să îi sărutăm noaptea tiptil, și nu să îi sunăm la prânz și să le comandăm un happy-meal. E vremea să fim cu ei, să le încălzim mâinile, să le ștergem lacrimile, să îi lăsăm să ni se urce pe burtă și în spate, să îi cărăm ca o furnică în mușuroiul nostru cald, să îi culcăm în pace, să doarmă și să se trezească fără frici.

E vremea să mai spunem și „da”. Când spunem „nu”, ni se strânge gura, iar lor, inima. Când spunem „da”, ne zâmbesc buzele, iar lor le trec toate bubele. Să spunem „da, sigur că poți!”, căci știi cum e când nu e nimeni aproape să te încurajeze.

Iar mai presus de orice, chiar și de iubire, de hrană, de o haină... să le dăm copiilor șansă. Să ne împreunăm mâinile dacă trebuie, să le construim poduri, să îi trecem ape, să le construim roți în loc de picioare, să le dăm voce celor ce nu au, să plângem și să cerem în locul lor, să le deschidem uși nu doar la colindat, să le citim mângăliturile și frânturile de gânduri, să le

punem mâna pe genunchii agitați, să îi legăm doar la șireturi și de nimic altceva, să mănânce și să doarmă ei bine și mai apoi și noi.

E vremea să scriem, să vorbim, să cântăm frumos copiilor. Trăiesc într-o lume confuză și noi le suntem pieptul la care se întorc, brațul ce îi sprijină, picioarele pe care le urmează, mintea ce îi învață, gura ce le povestește. Tot ceea ce le spunem și felul în care le vorbim, se așază în ei și devine vocea lor interioară pe care o aud atunci când sunt singuri, speriați, rătăciți. Dacă le-am scris, le-am vorbit și cântat frumos, vocea din mica lor ființă le va spune că nu sunt singuri, că nu au de ce să le fie frică și orice drum duce la o destinație. Acea voce interioară îi face curajoși sau fricoși, zgârciți sau inimoși.

Suntem ceea ce citim... în ochii copiilor când ne privesc. Dacă nu îți place ce vezi, nu te mânia, ci schimbă-te într-un om mai bun, mai vesel, mai copil!

Când toți copiii din orașul meu vor fi fericiți, orașul meu va fi fericit. Când toți copiii planetei vor fi fericiți, planeta va fi... salvată.

Stai să te îmbrățișez și să îți mulțumesc,

*Să îți spun, dragă cititorule,
mic sau mare, că toate aceste povești
te-au purtat prin emoții frumoase
și dacă te-au atins înseamnă
că acum inima ta este mai inteligentă,
cunoaște mai bine bătăile sale, dar
și ale celor din jur, știe să rămână deschisă,
dar puternică, să fie recunoscătoare, dar și
căutătoare, curioasă, este curajoasă, dar
blândă, mândră de sine, dar și generoasă.*

*Dacă ai simțit că te-ai regăsit
în poveștile micului oraș, este pentru
că aceste emoții pozitive - liniște,
generozitate, răbdare, respect, blândețe,
empatie, echilibru, voință, recunoștință,
bunătate și entuziasm - sunt semințele
din care am crescut și creștem, devenind
ființe cu inteligență emoțională ridicată.
Iar asemenea ființe fac lumea mai bună.*

De ce „Orașul mic cu povești mari”?

„Orașul mic cu povești mari” poate sta pe noptieră, în teancul de cărți din care părinții le citesc copiilor lor, dacă vor dori „să îi culce în pace, să doarmă și să se trezească fără frici”, cum spune autoarea. E o carte care se va citi cu drag și plăcere, pentru că poveștile sunt cu suflet și mesaje calde și pozitive, într-o lume care e tot mai violentă și mai rea pe zi ce trece.

„Orașul mic cu povești mari” poate fi o carte pe care copiii mai marișori, din clasele primare, să o citească singuri, în vacanță, în weekend, în parc sau acasă, între două jocuri pe computer. Vor găsi în paginile ei întâmplări simpatice despre școală, bunici, biciclete, doamna de la salonul de coafură, cerșetorul din colțul străzii, câinii nimănuși, albine sau pădurea de la marginea orașului.

Anca Tîrcă

Povești scrise din suflet

„Orașul mic cu povești mari”, un titlu sugestiv pentru poveștile magice din această carte ce cuprind mesaje subtile pentru stimularea inteligenței emoționale. Fiecare poveste transmite emoții puternice, cu impact asupra cititorului și a pruncului care ascultă povestea. Copiii pot fi modelați cu ușurință folosind povești precum cele din această carte. Povești scrise din suflet și cu căldură pentru a crea oameni cu principii, cu un sistem de valori adecvat societății prezente și cu inteligență emoțională ridicată.

Așadar, vă invit la o călătorie în lumea copiilor mici și mari, dar și a copilului din tine, citind această carte magică...

Mihaela Ghercă